KARİKATÜR

Vurguncunun karısı — Üzülme hemşire, bak ben de senin gibi harbin bütün yükünü yüklendim!..

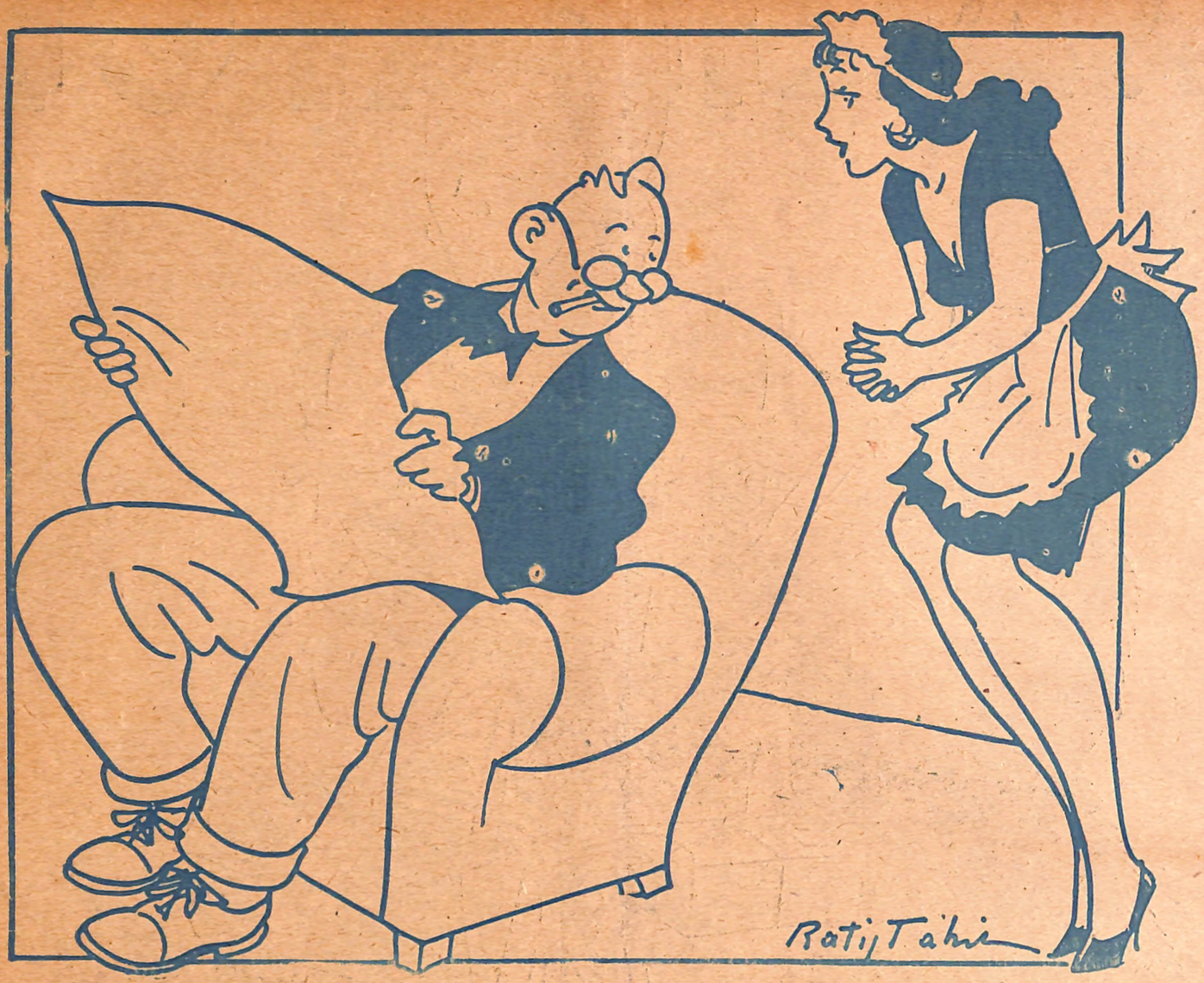

— Beyefendi, bakkal geldi, paramı almadan şuradan şuraya gitmem diyor...
— Ne duruyorsun, misafir odasına yatak yap, yatsın!.

ANKARA MEKTUBU

GELİR OLSUN DA:

Harp dolayısile geçim zorlaşalı insanlar da kazanç bakımından kısımlara ayrıldı. Ortada bir dar gelir, sabit gelir lâfı dır gidiyor.

Bu iki kısım mensuplarının dışında bir bol gelir, bir de vız gelir sınıfı da bulunduğu muhakkak. Fakat marifet bu rütbeleri sık sık atlayıp şöyle topyekün dünyaya:

— Vız gelir!

Diyebilmektir ama, son ümidim olan yıbaşı piyangosu da uğramadan geçti, gitti. Dar da olsa Allah gelirini kesmesin yine..

Eskiden bir de «tesadüfen gelir» varmış. Yani bazı memurlar devletten maaş almaz, yaptığı işlere mukabil vatandaşlardan aldığı harçlarla geçinirmiş. Eh böylesi de fiilhakika tesadüfe bağlıdır. İş ya olur ya olmaz. Olursa ya çok olur, yahut az ve bazan da pek az olur. Bir kadının hikâyesi meşhurdur; bilmem bilir misiniz?.

Kadının birini bir yere tayin etmişler. O zamanlarda da kadılar aldıkları mahkeme harçları ile geçinirlermiş. Fakat zavallıcığın tayin edildiği bu yer öyle bir yermiş ki, halkı muti, uysal ve iyi insanlarmış. Kadı bir gün, iki gün, bir ay, iki ay beklemiş. Fakat bakmış ki, kimse birbirinden davacı değil. İşler kesat, binaenaleyh hazret de açlıktan ölecek.

Bir gün mahkemenin penceresinden dışarıyı seyrederken varidat için aklına bir usul gelmiş ve muhzırı çağırarak:

— Git, demiş, su karşı köşede dur. İlk-geçen ile ondan sonrakini yakala bana getir.

Muhzır gitmiş ve dediğini yaparak iki kişiyi kadının huzuruna dikmiş. Kadı sormuş:

— Adın?

— Mehmet oğlu Ahmet.

— Ya senin?

— Hasan oğlu Hüseyin.

— Mehmet oğlu Ahmet! Senin Hasan oğlu Hüseyinden bir alıp vereceğin, bir davan var mı?

— Yok.

— Ya senin Hasan oğlu Hüseyin! Mehmet oğlu Ahmetten bir davan?

— Benim de yok.

Kadı toparlanmış ve hükmü tebliğ etmiş:

— İcabı teemmül edildi: huzuru hâkime celbolunan Mehmet oğlu Ahmetle Hasan oğlu Hüseyinin istic vabında, her iki tarafın da biribirinden alıp vereceği ve davaları olmadığına karar verildi. Serbestsiniz. Fakat simdi verin bakalım mahme harçlarını!

Diyeceksiniz ki, acaba bugün de böyle memuriyetler mevcut olsaydı bunlara ne ad takılırdı?

Bana kalsa bu şekil gelir tesadüfî kısmına da girmez, olsa olsa «zoraki gelir» olabilir.

☆

YAŞAMA MÜCADELESİ:

İstanbulda da öyle imiş ya, Ankarada kaç günlerdir yağmur yağıp duruyor. Havanın rutubeti burunlarımızı birer çatlak zurnaya döndürdü. Her çay, yahut ıhlâmur içişte buğunun tesirile biraz açılan burnum sanki betonla tıkanmış gibi. Kafam bir kazan ve kafamın her deliğinden ayrı akıntılar geliyor.

Bir yerde oturuyorduk. Okadar muztaribim ki, nihayet bir ilâç almak için kalktım. Mekki Sait Esen nereye gideceğimi sordu, işi anlattım. Fakat o da bana şunu anlattı:

— Bir Amerikalı hikâyesidir, dedi. İnsan hasta olur; tabiî bir doktor çağırır, çünkü doktora geçim lâzımdır ve ya-

(Arkası 11 nci sayfada)

No. 420 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 13 İKİNCİKÂNUN 1944

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400. üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

(Napolyonun Moskova seferinden dönüşü) tablosunun 1944 kopyası!..

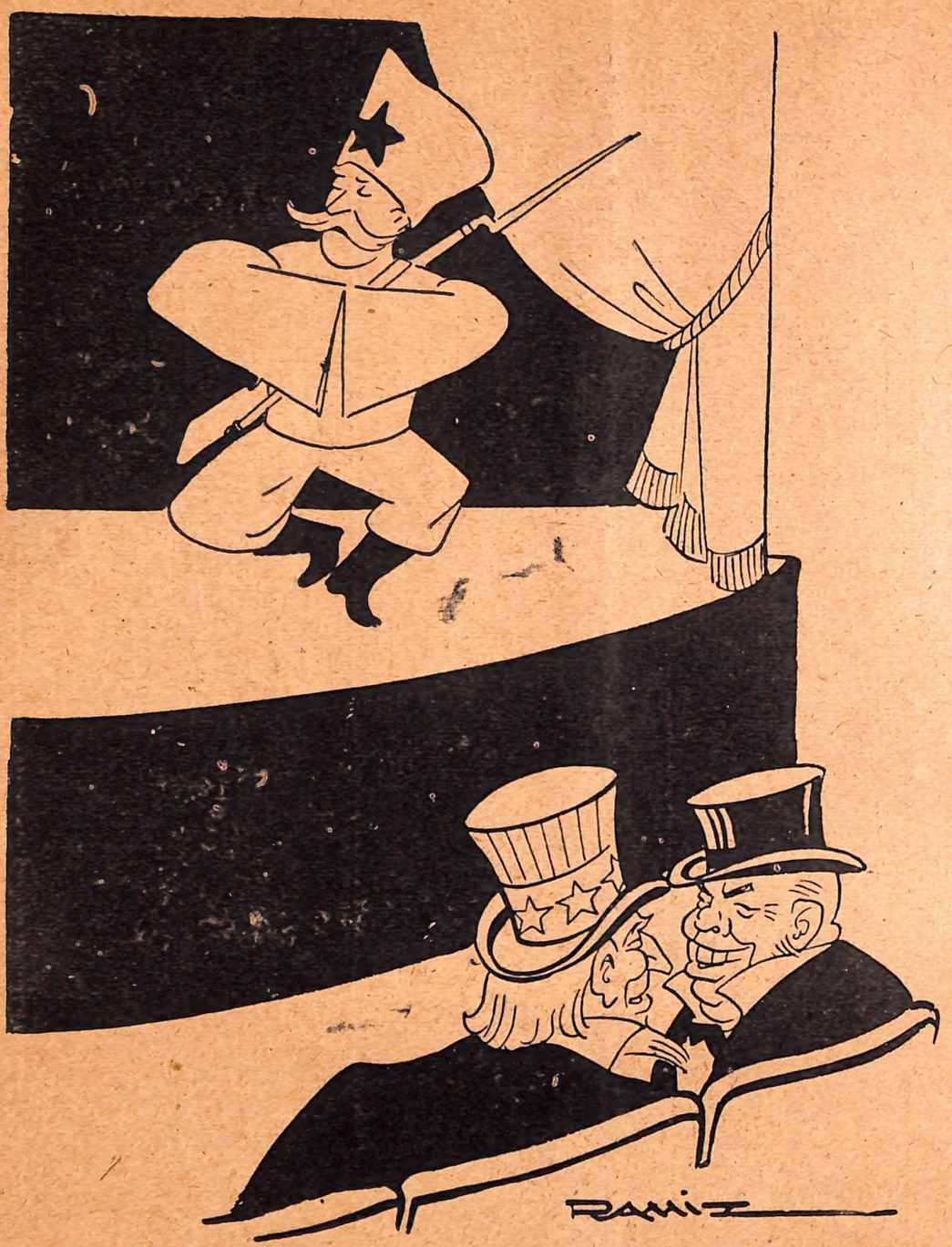

— Dostumuz bizi memnun etmek için pek yoruldu. Artık bizim de oyunlarımızı göstermemizin sırası geldi!..

Demirci ile mülâkat

CİDDİ gazetecilerin büyük adamlara dünya ahvali hakkındaki düşüncelerini sormalarına mukabil ben de arasıra yolumun üzerinde rastladığım ufak tefek insanlar arasında anketler yapar ve neticelerin bazan daha ciddî ve makul çıktığını görürüm. İşte onlardan biri:

* * *

Ocağımın başında demir döven bir demirciye söyledim:

— Müttefiklerle Mihverciler yahut daha iyisi Anglo-Saksonlarla Almanların beş yıldanberi kır sür devam eden muharebelerine ne dersin? Hangi taraf kazanacak sence?

Demirci kocaman çekicini bıraktı, gömleğinin eteğile ellerini ve alnındaki terleri sildi ve cevap verdi:

— Bizim demirlerin hikâyesi. Almanlar dokunduğu yeri yakan bir kızdırılmış çelik parçası. Ötekiler de sağlam bir çekiç. Kızgın demire el sürmek değil, yanaşmak bile güç. Bunun için onlar da tepeden ve karşıdan habre vurup duruyorlar. Yerinden kımıldamaması, etrafa sıçrayıp bir kaza çıkarmaması için de bir yanından bir demir kıskaç ile sımsıkı tutmuşlar. Tıpkı benim şu dövmekte olduğum demire yaptığım gibi.

— Peki, elde etmek istedikleri netice nedir?

— Tabiî döve döve eyip bükerek istedikleri şekile sokmak.

— İstedikleri şekil nedir?

— Sen benim şu örs üstündeki demire ne şekil vermek istediğimi biliyor musun?

— Yooo...

— Öyle ise ben de Amerikalılarla İngilizlerin ne yapmak istediklerini bilemem. Söylediklerine bakılırsa, dünya evinde insanların rahat yaşamalarına hizmet edecek bir faydalı âlet meydana getirmek. Ne bileyim meselâ, bir soba, yahut bir kapı anahtarı. Fakat demiri yolunda ve usulünde dövmesini bilmezlerse bir sivri bıçag yahut ağır bir balta meydana çıkar ve bir zaman sonra gafil bir saatlerini avlıyarak tekrar kafalarına iner. Birinci muharebede olduğu gibi.

— Peki ama, bu demirin dövülüp senin bahsettiğin şekle girmesi için nekadar zaman ister?

— Malûm ya, demir tavında dövülür. Müttefikler işe başladıkları zaman ateş hazır olmak şöyle dursun, ocağı bile kurmamışlardı. Ocağın kurulması, kömürün tedarik edilip yakılması ve körüklerin işletilmesi için seneler kaybedildi.

— Peki, dövülen demiri ne halde görüyorsun?

— Yine bizim kaidemize göre, demir nekadar kızarsa okadar yanına yaklaşılmaz bir hale gelir, fakat ayni zamanda da o nisbette yumuşar. Şimdilik aşağı yukarı bu dediğim haldedir. Çekiçle tepeden üstüne vuruldukça etrafa tehlikeli kıvılcımlar ve parçalar savruluyor. Fakat yavaş yavaş da inceliyor, eğilip bükülmiye başlıyor. Yine biz demircilerin bir kaidesine göre, kızdırılmış demiri soğutmadan dövmek lâzımdır. Beş çekiç vurduktan sonra; «hele bir parça dinlenelim de sonra devam ederiz» dersen, demir soğur ve tekrar işe başlamak için yeniden bir hayli zaman ve kömür sarfına mecburiyet hâsıl olur. Benim anladığıma göre, Çörçil ve Ruzvelt adındaki ustalar, vurdukları zaman sıkı vuruyorlar. Fakat aralarda çok dinleniyorlar.

— Demek, sana göre Almanlar örs üstünde bir kızdırılmış çelik, ötekiler de bir çekiçtir ve netice bu çeliğe indirilecek çekiç darbelerinin şiddet ve süratine tâbidir.

— Öyledir. Fakat, kızgın çeliği bir tarafından sımsıkı tutan demir kıskacı da unutmamak lâzımdır. Eğer o herhangi bir sebepten dolayı gevşiyerek çe-

Kimse DUYMASIN

Tenkide dair

İki genç konuşuyordu:

— Mebusluğun ferdî, içtimaî bir hayli faydası olduğunu biliyordum, fakat şairane ilhamlar üzerinde bukadar müsbet bir tesir hâsıl edeceğini aklımdan geçirmiyordum..

— Mebus olduktan sonra şair olanlar mı var?

— Hem de büyük şair: Ahmet Hamdi Tanpınarı görmü-

---

liği dişleri arasından kacıracak olursa, netice fenadır. Kıskaç, kolay kullanılır bir âlet değildir. Kızgın çeliği tuttuğu için kendi de kızar, değdiği yerlerde bazı sakatlıklara sebep olur. Fakat demirci için bunları hoş görmekten başka yol yoktur. Kıskacı tutanın her cilvesine çaresiz katlanılacaktır.

— Peki neticede ne olacak?

— Benim her demir dövüşümde netice ne oluyorsa o olacak tabiî. Kızgın çelik yola gelecek, demircinin istediği şekli alacak.

— Ya kıskaç?

— İş bittikten sonra tabiî onu da yerine koyacaklar. Yine benim her iş sonunda yaptığım gibi.

Demirci çekicini eline alarak yeniden işine koyulmıya hazırlandığı için kendisine teşekkür ettim ve dükkândan çıktım.

KARİKATÜR

AĞALARIM EĞLENİYOR!

— Ulan Memiş, elinde gız var mı?

— Ağzını topla... Bıçağı çekerim!...

— O eşek herife zehir zembelek bir cevap verelim de görsun! Yaz bakalım: Aziz kardeşim!...

yor musun? Son zamanlarda her manzumesine ayrı bir methiye yazılmıya başlandı!

Maarife dair

İki öğretmenin konuşmasına kulak verdim:

— Tahsile rağbet fevkalâde arttı. Mekteplere müthiş akın var... Düşün bir kere: Bizim mektebin her sınıfında ortalama olarak altmış, yetmiş talebe ders okuyor!

— Kem nazar değmesin. Binalar müsait, sıralar kâfi, ders âletleri tam olmadığı halde böyle... Bir de bunların ikmal edildiği zamanki hali düşün!

Düşkünlere dair

Yolda bir ihtiyar, öbür ihtiyarı önledi:

— Okadar koşma, nefesin kesilir..

— Mülkiyeden aldığım şahadetname kaybolmuş, yeni nüshasını çıkarmıya gidiyorum.

— Yetmişinden sonra memuriyete mi gireceksin?

— Hayır, Darülâcezenin mü nevverlere mahsus bir şubesi açılıyor. Şehadetnamesizleri kabul etmiyorlarmış da!

Yeni marş

— Sovyetlerin millî marş yapmasına ne dersin?

— Bizim gayri millîciler yaya kaldı derim!

Yeni romanlara dair

İki bar artisti pastacıda buluştular:

— Galiba yakında bir ev sahibi olacağım..

— Nasıl ev?

— Kendime mahsus, küçük, şirin, yeni bir ev..

— Para mı biriktirdin, yoksa piyango mu çarptı?

— Hiç biri değil. Dün bu pastacıda bir gençle tanıştım, benim hatıra defterimi istedi, alıp bir roman yazacakmış..

— Bir romandan ne çıkar?

— Ben de öyle dedim amma, kazın ayağı öyle değilmiş: Defterimde ismi geçenlerin hepsi, onarın ailesi, hısım akrabası, tanıdıkları birer tane satın alınca bana bir ev parası çıkıyormuş, romancıya da bir apartıman parası... Reklâm da caba!

İspinoz

— Doktorcuğum! Bir doktor daha çağırsak mı?
— Konsültasyon için mi?
— Hayır, sizi ayıltmak için!...

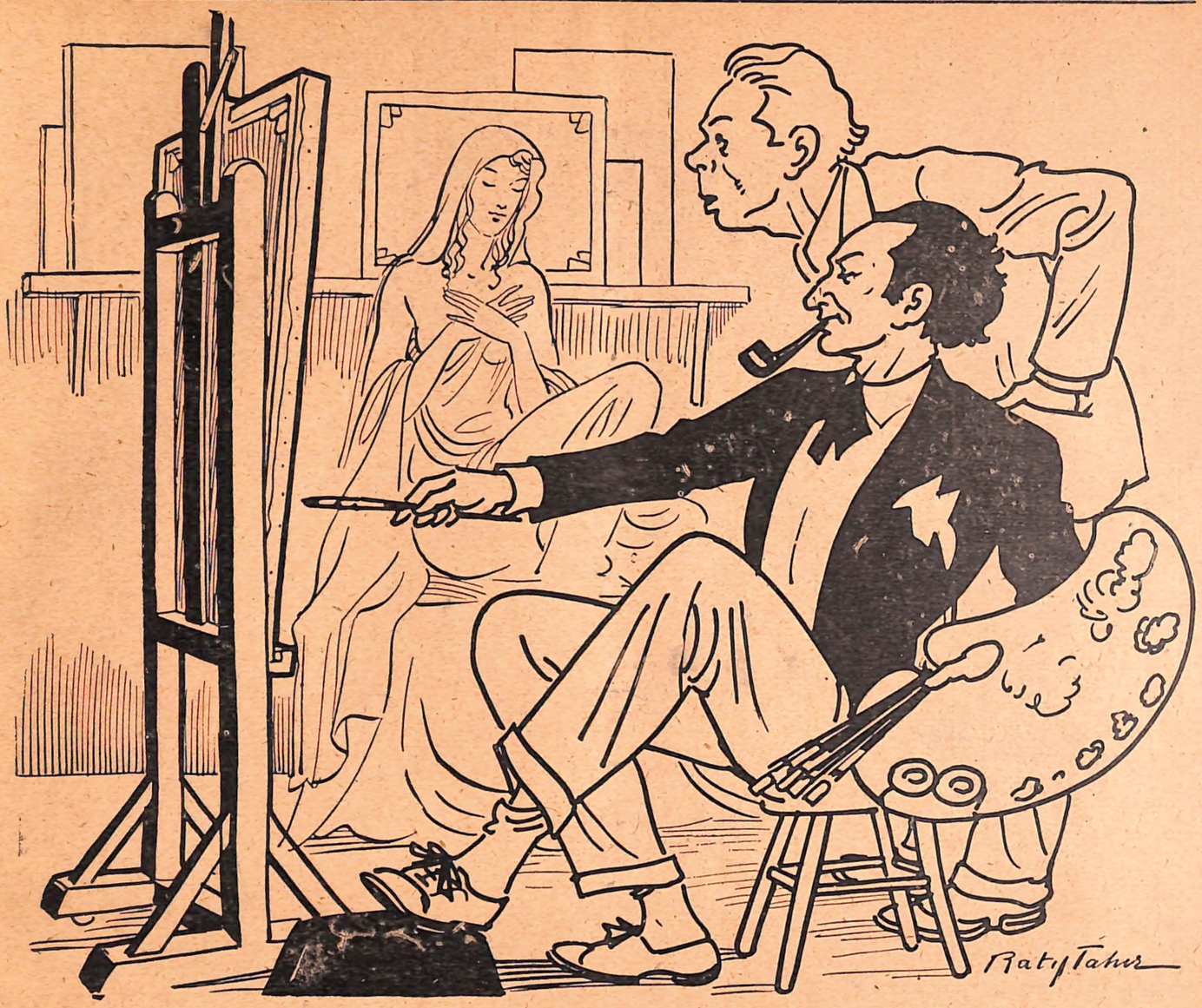

— Eserlerinizi nekadar kolaylıkla meydana getiriyorsunuz..
— Evet ama, zorlukla elden çıkarıyorum!..

Geçime dair

İki memur başbaşa vermişti:

— Bizim terfi işi hakkında bir hayli sözler sarfedildi, fakat sonu gelmedi..

— Sonu gelecek ama, biraz sabırlı ol!

— Neden birdenbire tatbikata geçilmiyor?

— Bukadar sıkıntıdan sonra öyle bir ferahlığa kavuşursak sevinçten kendimizi kaybederiz diye tereddüt ediyorlar!.

Pehlivanlığa dair

Gündelik gazetelerden birinin sahibi, spor muharririni çağırdı:

— Pehlivanlık maceraları fazla okunuyor..

— Evet.

— Hususile Abdülâzizin güreşleri büyük bir alâka uyandırıyor..

— Evet.

— Sen de böyle pehlivan hikâyeleri yazsan, Abdülâzizi güreştirsen olmaz mı?

— Olur, amma, kiminle güreştireyim?

— Orasını sen bilirsin: İster Çoban Mehmetle, ister Tekirdağlı Hüseyinle... Bir pehlivan la güreştir de kiminle güreştirsen güreştir!

OLSA...

Pirinçle yağ fiyatı artık temelli olsa,
Her neyse, beş yüz müdür, bin midir, belli olsa!

Nasıl bu yükselişe uyar bizim maaşlar,
Yüzde elli değil zam, yüzde yüz elli olsa?

Çıkar insan çileden mağaza'ar önünde,
Hattâ hem serin kanlı, hem kelli felli olsa.

Akıllısı çılğına döner pahalılıktan,
Düş n, ne hale gelir ya terelelli olsa!

Bir palto mal olmuyor üç yüzden eksiğine,
Müşteri hem çöp bacak, hem ince belli olsa,

Güzellere bakamam vurulurum diyerek,
Saçı, kaşı, kirpiği hep sırma telli olsa.

Razidir bir çirkine en açık gözlü âşık,
Elverir ki, hamamlı, hanlı, otelli olsa!

Hakikatte yükselip durmaktadır fiyatlar,
Bari bir gün alçalır diye teselli olsa!

Hanendeler haykırıp duruyor medet diye,
Ne olur, arkasından bir de yalelli olsa!

Odun tüccarı olmak dururken böyle her gün
Çamları devirirdik bizde tecelli olsa?

ÇAMDEVİREN

Akıl Hocası

Yakacıkta M. K.

«Bir bayanla mektupla anlaşmamıza karar verdim. Ve mektubumu bir vesile ile gönderdim. Kabul etmediğini duydum. Bunun sebebi kendi adresini bilmediğimden o şekilde oldu. Mektubumu kabul etmemesi niçindir acaba?»

CEVAP:

Evvelâ imlânın bozukluğundan, saniyen ibarenin bozukluğundan, salisen mündericatın bozukluğundan, rabian da adresin bozukluğundan olacak!

★

Bolvadinde A. K.

«Aşçı dükkânımız var. Her gün istediğim yemekleri yediğim halde zayıflıyorum..»

CEVAP:

Ya başka aşçıya devam ediniz, yahut perhiz yapımız, şişmanlarsınız!

★

Gaziantepte S. B.

«Fotoğrafımıza bakıyorum, çeneniz hiç yok. Lâfımıza bakıyorum, sade çenesiniz..»

CEVAP:

Asıl marifet böyle jiletsiz, usturasız traş etmektir!

★

Rizede O. S. O.

«Süse düşkün bir bayan, sabit gelirli bir bayla evlenirse, kocasını mesut eder mi?»

CEVAP:

Bunu sabit gelirin miktarı tayin eder: Elli ise hayır, beş yüz ise belki!

★

İzmirde Y. Ç.

«1. İnsan öldükten sonra elektrik kuvvetile tekrar yaşıyabilir mi?

2. Öbür dünyada kızlar, kadınlar mantolu, iskarpinli mi geziyorlar?»

CEVAP:

1. Şimdilik tecrübe etmenizi tavsiye edemiyeceğiz.

2. Galiba niyetiniz, para pul sarfetmeden, öteki dünyada ev bark kurmak olacak!

★

Konyada K. K.

«Sevdiğim kızın kulakları pek büyük, benim kulaklarım küçük.,. Acaba uzlaşabilir miyiz?»

CEVAP:

İmkânsız değil. Esterin anasile babası dört ayaklı bir nümunedir.

★

Üsküdarda H. B.

«Bir kızı annesinden iki defa istedim vermedi. Kızı almak için ne yapayım?»

CEVAP:

Bir defa da kızı kızdan isteyiniz!

İzmirde S. K.

«Komşumuz, dünyanın sarı bir öküzün boynuzunda durduğunu söylüyor. Doğru mu?»

— Ne biçim adamsın? Nişanlımım diye yüz ver diğin yok...
— Aman güzelim! Yüz vermesine vereceğim ama, arkadan beş yüz istiyeceksin diye korkuyorum!

CEVAP:

Komşunuz sarışın olacak. Çünkü bu öküzün rengi, inanan akıllıların rengine göre değişir.

★

Havranda A. H.

«Hasta oldum, mektebe devam edemedim, sınıfta iki senelik bir talebeyim. Şimdi mektebe devam edersem sınıfta kalacağımı tahmin ediyorum. Gelecek sene gitsem olur mu?»

CEVAP:

Atalarımız; «bugünün işini yarına bırakma!» demişler. Siz geçen senenin işini gelecek seneye bırakmak istiyorsunuz. Sınıfta kalmayı tahmin edeceğinize, sınıfı geçmiye karar veriniz. Henüz fırsat kaçmamıştır!

★

Akhisarda K. Ö.

«Kışın mı evlenmek iyidir, yazın mı?»

CEVAP:

Anlaşacağınız hayat arkadaşını ne zaman bulursanız!

★

Sökede R. Ö. ve M. T.

«1. Hoşafın yağı kesildi ne demektir? Zaten hoşafın yağı yoktur.

2. Aklını peynir ekmekle yemiş derler. Eş mânâ?»

CEVAP:

1. Hoşafı pilâvla yediğiniz zaman ayni kaşığı kullanırsanız yağlı mı, yağsız mı olduğunu anlarsınız!

2. Aklını ucuza satmış, bedava tüketmiş mânasına gelir. Misal mi istiyorsunuz? Haydi, zülfüyare dokunmamak için örneği memurdan, muallimden seçmiyelim: Biz, muharrirler!

★

Turhalda V. E.

«Kadınlar neden sık sık aynaya bakarlar?»

CEVAP:

Aynaya sık sık bakan kadın var, bakmıyan kadın var: Kadınlara başkaları sık sık bakarsa aynaya seyrek seyrek bakar, başkaları seyrek bakarsa sık bakar!

Akılhocası

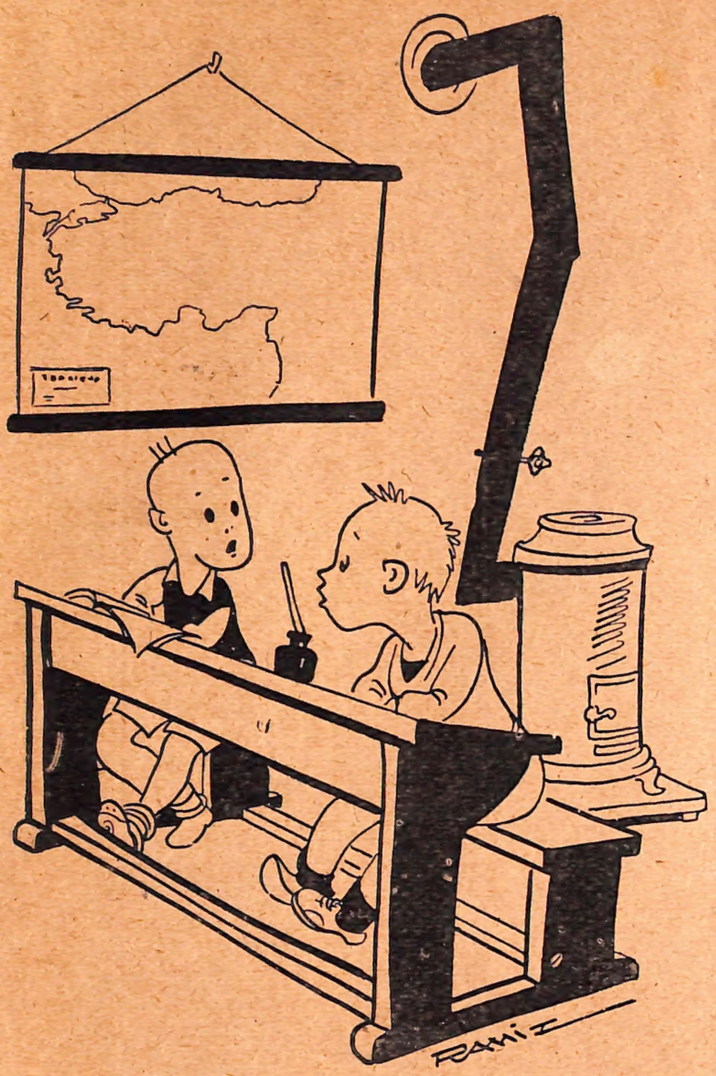

— Annem beni her akşam dövüyor...
— Baban ikinci cephe açmıyor mu?..

SULH NİMETİ

RAMETLİ kocasından bağlanan ve üç aylık tutarı kırk dokuz buçuk lira olan eramil maaşı ile bayan Zehra, on beş senedenberi, iki odalı ahşap evinde gül gibi geçiniyordu. Son cihan harbi çıkmasaydı ve hayat birdenbire böyle pahalılaşmasaydı yine, dosta, düşmana muhtaç olmadan, gül gibi geçinecekti. Fakat son günlerde yağ, pirinç fiyatı onu haylıdan hayliya düşündürmeye başlamıştı.

Bir gün evinde mangalını eşelerken hatır, gönül sayar komşularından bayan Esma çıkageldi. Kahvesini, şekerini beraber getirmişti. Cezveyi sürdükten sonra konuşmıya başladılar.

Bayan Zehra saygılı komşusuna dert yanıyordu:

— Etin yanına yaklaşılır gibi değil... Tavuğu, hindiyi nerede ise devekuşu gibi kafesler içinden para ile gösterecekler.. Senesi var ki, şöyle bir baş suyuna bir şehriye çorbası pişirip içemedim...

— Allah beterinden saklasın!

— Âmin... Velâkin âmin ile, dua ile karın doymuyor ki. Biraz da dişe dokunur bir şeyler lâzım.

— Öyle söyleme kardeş, öyle söyleme... Bir ye bin şükret. Bir şükür bir lokmayı bin lokma edermiş!

— Doğru söylüyorsun komşucuğum, ben de zaten sabah kahvaltısını ekmekle, zeytinle yaptıktan sonra, öğleyi, akşamı şükürle, hamd ile geçiştiriyorum..

— İsabet, isabet... Ben de geçen gün bizimkine şikâyet edecek oldum, öfkeli bir zamanımda: «nedir bu âlemin hali? Lokmalar boğazımdan kuru kuruya geçmez oldu.. Acaba yeryüzünden Cenabıhakkın nimetleri mi eksildi?» diyecek oldum da, kocam gözlerini devire devire açtı, «bayan, bayan!» diye gürledi, «ortada sulh gibi bir nimet dururken böyle küfranı nimet edilir mi?»

— Sulh gibi nimet mi?

— Evet, ya... Sulh gibi nimet! Kocam hızını alamadı, ayağa kalktı: «böyle bir nimet varken başka nimet aranır mı? Cenabıhak, dünyadan esirgediği bu nimeti bize bol bol ihsan etti. Biz hâlâ bunun kıymetini bilmiyoruz, ihsanına karşı isyan ediyoruz!» diye haykırdı, kapıyı şarkkadak yüzüme çarpıp evden çıktı, gitti. Galiba soluğu da kahvede aldı!

— Sen cevap vermedin mi?

— Vermeye vakit bulamadım ki... Hem versem de ne çıkar? Yalnız kocam değil, bütün dünya bizdeki sulha imreniyorlarmış: «Ah, biz de bu nimete bir ayak evvel kavuşsak!» diye kiliselerde, havralarda dua edip duruyorlarmış..

— Demek bu nimet yalnız bizde var?

— Onun gibi bir şey... Galiba, İsfeç mi, İsfiç mi ne diyorlar, uzak bir yerde de varmış. Ama ne lâzım ellerin sulhu? Bize bizimki yeter!

Bayan Esma gidince, bayan Zehra dayanamadı. Yeldirmesini, başörtüsünü giyerek sokağa fırladı, köşedeki bakkala uğradı:

— Hu, Bodos ağa, kolay gele..

— Eyvallah Zehra hanım, bir şey mi istiyon?

— Sende sulh denen nimetten varsa bana yüz dirhemlik verir misin? Bir tadına bakayım. Hoşuma giderse, üç aylıkları alır almaz, senden çuvalla kaldırırım!

Bodos ağa burnunun ucunu bir hayli kaşıdıktan sonra:

— Vallâhi, dedi, evvelden fasulyeye nimet denirdi... Velâkin ortalık ataş pahasına çıhınca nimat olmadıh matah galmadı. Çörük patatesle gurtlu börülce bilem nimet oldu, sultanlar gibi çuvalların üstüne guruldu, gitti... Ancah sana yemin, o dediğin nimetten habarım yoh!

— Vah vah, buna üzüldüm. Acaba nerede bulunur dersin?

— Bilmem emme bir de caddedeki Ali efendinin dükkânına baş vur!

Bakkal bay Ali veresiye defterile meşguldu, bunun için bayan Zehra çırakla konuştu:

— Bana yüz dirhem sulh tartıver!

(Arkası 11 inci sayfada)

— Öteden beriden çöplenenlerle uğraşacaklarmış...
— İnşallah kazıklananlarla da uğraşırlar!..

Kenarın Dilberi

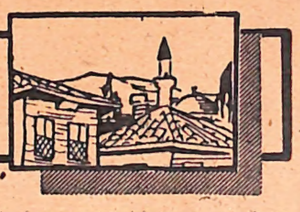

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 10 —

Sonradan görme, küstah, şımarık, para budalası falan filân..

— Maşallah, sen artık Üniversiteli kızlar gibi konuşmıya başladın!.

— Bu fikri bana Hüsam verdi. Kendimizin ne olduğunu artık görmiye başladım.

— Hadi, deli sen de. Git öyle ise Hüsamla evleniver!. Tam senin dengin!..

— Herhalde onun gibi bir adamın karısı olmak isterdim.

— Aç kalmak için mi?

— Hayır, insan gibi yaşamak için!

Mahmure ters ters Aytenin yüzüne baktı, fakat birdenbire gevşedi ve güldü:

— Senin lânetliğin üstünde bugün! Haydi, hazırlan, bak iki dirhem bir çekirdek görümce hanım geliyor!..

Seniha hanımefendi, bu gürültü ve patırdıda kardeşinin karısına ancak şimdi, gider ayak, kapının eşiğinde bakabildi ve gönlünde hafif bir ümit uyandı: «Belki de bizim aramızda güzelliği kadar harikulâde bir ev kadını olacaktır. Yarabbi, elâ gözleri nekadar da güzel!.. Şimdi Feyziye hak veriyorum, böyle bir dilber karşısında hangi erkek mukavemet edebilir?» diye düşündü.

— Haydi çocuğum, gidiyor muyuz? Anneni öpmiyecek misin?

Bu teklif Mahmurede garip bir hava uyandırdı:

— Anlamadım, annem bizimle gelmiyor mu?

— Gelecek, gelecek! fakat sanırım ki, bu eski ve güzel bir âdettir, genç kız, yeni bir hayat yoluna çıkarken arkasında bıraktığı anasını ve ninesini öper!

Mahme boynunu birdenbire çarpıttı:

— Lüzumsuz bir şey, öpmek lâzım olursa ben öperim!

Ayten onun kolunu hafifçe çimdikledi ve heyecanla fısıldadı:

— Ne yapıyorsun Mahmure?

— Amaaan sen de, daha şimdiden kaynanalığa başladı. Görmüyor musun?

Seniha hanımefendinin yüzü kıpkırmızı kesildi. Gözleri kısıldı ve kirpiklerinin arasından Mahmureye birkaç saniye baktı, sonra hiç bir şey olmamış gibi tebessüm etti:

— Sen bilirsin yavrum!..

Gelin görümce sokak kapısının dışına çıkar çıkmaz sokağın iki yanındaki evlerin pencerelerini dolduran başlarda sanki bir kasırğa esti. Çürük pencere pervazları çıtırdadı, kapı önleri, cumbalar, bahçe duvarlarının üstleri mütecessis, hasut, kindar, mürai, alaycı, kinayeci, kıskanç, küfürbaz ve şirret bir insan yığını ile doldu. Hepsi de biribirlerini ezerek, biribirlerinin üzerine abanarak gelini görmiye çalışıyorlardı:

— Ay haspama bak, el oğlunun sadakasile takmış takıştırmış da, nasıl kurum kurum kuruluyor!

— Huu, Nefise hanım, ayol sen hamilesin, bakmasana..

— Neden bakmıyacakmışım?.

— Ayol gebe kişi bir cenazeye, bir de musibete bakmaz. İster misin kız doğurasın da, şu Mahmure şıllığına dönsün!

— Sus, sus, ağzından yel alsın. Ayol bakıyorum ama, elim göbeğimde...

— Sadiye kız!.. Elindeki yüzükleri görüyor musun?

— Ya bileziklerini!..

— Bu kız talihli çıktı vallâhi! Aklını başına alsa da bari rahat otursa..

— Hadi hadi, rahat otursaydı babasının evinde otururdu. Eve delikanlıları alıp odasında dans ettiğini bilmiyor musun?

— Yooo, gözümle görmedikçe inanmam! Allah kuru iftiradan saklasın!. Günaha girmekten korkarım!

— Ayyy, hale bal, ayol gâvur gelinlerine benziyor bu kız.

— Elbette, sanki onda din iman var mı? Yazın sıcağında incecik elbise ile dolaşıp etini budunu âleme peşkeş çektiğini bilmiyor musun?

— Doğru söyledin ahretlik. Otobüse binerken billâhi tâ kalçasına kadar vücudu açılıyordu.

— Görenler maşallah desin ayol! Ne yalan söyliyeyim, sultanlar gibi kız!..

— A, öylee!. Günahı varsa kendi bacağından asılır. Lâkin Cenabı mevlâ da özene bezene yaratmış!

— Hadi, hadi, öyle güzel, cehennem güzelidir. Rabbim cennete aldığı güzelleri makbul tutar!..

— Ayol şu boya posa bak, şu kaymaklar gibi gerdana bak! A, vallâhi bu kız gelin esbabı ile pek güzel olmuş.

— Doğrusu bu kırçıl saçlı herifin de talihi varmış..

— Bilmez misin ayol, armudun iyisini ayılar yer!

— Hah ha, hah, hay!. Ay vallâhi yalan değil.

— Aman aman, haspamın etek tutuşuna bak!.

— Seni düğüne çağırmadılar mı kız?

— Bizi çağırırlar mı? Bizimki panka müdürü değil ki, belediye memuru.. biz adamdan değiliz!

— Hay sus, sanki bizimki maliyede diye çağırdılar mı?

— Maliyede de sanki bizimkinden üstün mü sayıyorsun sen?

— Aaa, elbette. Milletin parasını o toplar.

— Ay aman, sus olun biraz canım, sonra konuşursunuz bu lâfları. Baksana, gelin hanım görümce ile otomofile biniyor. Ay, Ayten kız da yanlarına biniyor!. E vallâhi iyi. Mahmurenin kapalı kutusu. Kaç defa gördüm. Öteki beriki oğlana Mahmurenin namelerini o götürürdü.

— Bilmez miyim? Mahmure şıllık ise, o şıllığın şıllığı!..

Mahallenin bütün çocukları otomobillerin etrafını sarmışlardı. Sıçrayıp sıçrayıp taksilerin saatlerini kurcalamak istiyor, ön taraftaki madenî heykelcikleri koparmıya çalışıyor, fakat her seferinde şoförlerin galiz küfürleri ile karşılaşıyorlardı. Bir defasında parmağını çamura batırıp çamurluk üzerine alfabe harflerini yazmıya çalışan bir çocuğu genç bir şoför kulağından yakalıyarak kenara çekti:

— Piç kurusu!. Başka yapacak şey bulamadın mı?

Fakat çocuk, birdenbire öyle müthiş bir çığlık kopardı, öyle şirretçesine ağlamıya, bağırmıya başladı ki, şoför şaşakaldı. Haylâz bu müthiş yaygara arasında ağzına gelen küfürü savuruyordu:

— Arkası var —

— Şu Karikatürü bırak da, biraz benim yüzüme bak..
— Hepsi bir değil mi?!...

ANKARA MEKTUBU

(12 nci sayfadan devam)

şıyacaktır. Doktor ilâç yazar; çünkü eczacı yaşıyacaktır. Ama hasta ilâcı almaz, çünkü o da yaşıyacaktır.

Güldüm ve sordum:

— Peki, ne demek istiyorsun?

— Anlamadın mı? dedi. Nezle için ilâç al; çünkü eczacı yaşıyacaktır. Kullanma, çünkü nezleye ilâç kâr etmez.

★

HİÇ DE FENA OLMADI:

Bilmem işittiniz mi? Ankarada otobüs binek yerlerine demir parmaklıklı ve tek tek sıralanacak şekilde iskeleler yapıldı. Çünkü artık otobüsler eskimiş ve azalmış ve fakat Ankaralılar da çoğalmıştır. İtiraf edelim ki, bu usulün mahzurları olmakla beraber intizam için fevkalâde iyi oldu.

Geçen gün bunlardan birine halk sıralanmıştı. Otobüs geldi. Fakat bir ihtiyar rençber, ağır ve havaleli takımlarını yere koymuş bir türlü kaldıramıyor ve dar yolu kapatıyordu. Hareket memuru birkaç defa acele etmesini söyledi. Lâkin adamcağız bir türlü bunu kaldıramıyordu. Sabrı tükenen memur seslendi:

— Hemşeri! Senin türkçen kısa mı, anlamıyor musun? Kaldır yükünü de halk yürüsün.

Adamcağız bunalmıştı. Söylendi:

— Yok canım, türkçem kısa değil ama, takımlarım uzun.

Halk hoşuna giden şeyi, böyle yolunu kapamış da olsa kendine zevk eder, gülüşüldü ve kendisine yardım edildi.

Artık bugünleri de inşallah unutacağız. Çünkü Ankaraya çok otobüs geliyormuş. Şimdi bunlara gülüyoruz, o zaman da yine bugünleri anarak güleriz.

Zaparta

HİKAYE

(9 ncu sayfadan devam)

Çırak, istenilen şeyi anlamamakla beraber, boşalmış camlı çekmecelerden birine baktı:

— Kalmamış..

— Demek çok gidiyor?

— Gitmez olur mu? Geldiği gün kapışılıyor!

O sırada hesaplardan başını kaldıran Ali efendi seslendi:

— Hanım ne istiyor?

— Yüz dirhem sulh istiyor!

— Belki Balıkpazarında bulur!

Bayan Zehra bukadar bereketli olan nimetin kolayca bulunmamasına şaştı, içinden:

— Kim bilir, çok lezzetli olduğu için çabuk tükeniyor olmalı!

Dedi ve Balıkpazarının yolunu tuttu. Gözüne kestirdiği büyük dükkânlardan birine girdi:

— Sizde sulh denilen nimetten bulunur mu?

Mağazanın sahibi uyanık bir adamdı, bayan Zehranın sözüne gülümsedi, nezaketle:

— Sulh büyük bir nimettir ama burada değil, hiç bir yerde satılmaz. Fakat, çok şükür, memleketimizin her tarafında bulunur...

— Nasıl bir şey bu? Hem her yerde bulunuyor, hem de hiç bir yerde satılmıyor..

— Sulh, öyle mercimek, bakla gibi çuvala girmez, tencerede pişmez, mideye gitmez; sulh tıpkı saadet gibi, ümit gibi ruhu, kalbi doyurur bir nimettir.

Bayan Zehra anladım kabilinden başını salladı:

— Büyük nimet, güzel nimet, tatlı nimet ama, ekmek gibi, katıksız gitmiyor, desenize?.

Papağan

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.

Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Ademi iktidar

VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P.K. 1255

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Öksürük ve bronşiti

TURAL

Komprimeleri derhal geçirir.

Kutusu 35 kuruştur.

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENGİ

Hangisidir.

TECRÜBE EDİLECEK EN SON RENKLER

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

ANKARA MEKTUBU

(12 nci sayfadan devam)

şıyacaktır. Doktor ilâç yazar; çünkü eczacı yaşıyacaktır. Ama hasta ilâcı almaz, çünkü o da yaşıyacaktır.

Güldüm ve sordum:

— Peki, ne demek istiyorsun?

— Anlamadın mı? dedi. Nezle için ilâç al; çünkü eczacı yaşıyacaktır. Kullanma, çünkü nezleye ilâç kâr etmez.

★

HİÇ DE FENA OLMADI:

Bilmem işittiniz mi? Ankarada otobüs binek yerlerine demir parmaklıklı ve tek tek sıralanacak şekilde iskeleler yapıldı. Çünkü artık otobüsler eskimiş ve azalmış ve fakat Ankaralılar da çoğalmıştır. İtiraf edelim ki, bu usulün mahzurları olmakla beraber intizam için fevkalâde iyi oldu.

Geçen gün bunlardan birine halk sıralanmıştı. Otobüs geldi. Fakat bir ihtiyar rençber, ağır ve havaleli takımlarını yere koymuş bir türlü kaldıramıyor ve dar yolu kapatıyordu. Hareket memuru birkaç defa acele etmesini söyledi. Lâkin adamcağız bir türlü bunu kaldıramıyordu. Sabrı tükenen memur seslendi:

— Hemşeri! Senin türkçen kısa mı, anlamıyor musun? Kaldır yükünü de halk yürüsün.

Adamcağız bunalmıştı. Söylendi:

— Yok canım, türkçem kısa değil ama, takımlarım uzun.

Halk hoşuna giden şeyi, böyle yolunu kapamış da olsa kendine zevk eder, gülüşüldü ve kendisine yardım edildi.

Artık bugünleri de inşallah unutacağız. Çünkü Ankaraya çok otobüs geliyormuş. Şimdi bunlara gülüyoruz, o zaman da yine bugünleri anarak güleriz.

Zaparta

HİKAYE

(9 ncu sayfadan devam)

Çırak, istenilen şeyi anlamamakla beraber, boşalmış camlı çekmecelerden birine baktı:

— Kalmamış..

— Demek çok gidiyor?

— Gitmez olur mu? Geldiği gün kapışılıyor!

O sırada hesaplardan başını kaldıran Ali efendi seslendi:

— Hanım ne istiyor?

— Yüz dirhem sulh istiyor!

— Belki Balıkpazarında bulur!

Bayan Zehra bukadar bereketli olan nimetin kolayca bulunmamasına şaştı, İçinden:

— Kim bilir, çok lezzetli olduğu için çabuk tükeniyor olmalı!

Dedi ve Balıkpazarının yolunu tuttu. Gözüne kestirdiği büyük dükkânlardan birine girdi:

— Sizde sulh denilen nimetten bulunur mu?

Mağazanın sahibi uyanık bir adamdı, bayan Zehranın sözüne gülümsedi, nezaketle:

— Sulh büyük bir nimettir ama burada değil, hiç bir yerde satılmaz. Fakat, çok şükür, memleketimizin her tarafında bulunur...

— Nasıl bir şey bu? Hem her yerde bulunuyor, hem de hiç bir yerde satılmıyor..

— Sulh, öyle mercimek, bakla gibi çuvala girmez, tencerede pişmez, mideye gitmez; sulh tıpkı saadet gibi, ümit gibi ruhu, kalbi doyurur bir nimettir.

Bayan Zehra anladım kabilinden başını salladı:

— Büyük nimet, güzel nimet, tatlı nimet ama, ekmek gibi, katıksız gitmiyor, desenize?..

Papağan

HUSUSİ HAYATLARINDA
HÜKÜMDARLAR
Bu eser, bugünkü dünya kıralların hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.
İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur
YEDİGÜN NEŞRİYATI

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her eczanede bulunur. P.K. 1255
Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Öksürük ve bronşiti
TURAL
Komprimeleri derhal geçirir.
Kutusu 35 kuruştur.

Sizi Saadete Götüren
PUDRANIZIN RENGİ
Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

KARİKATÜR

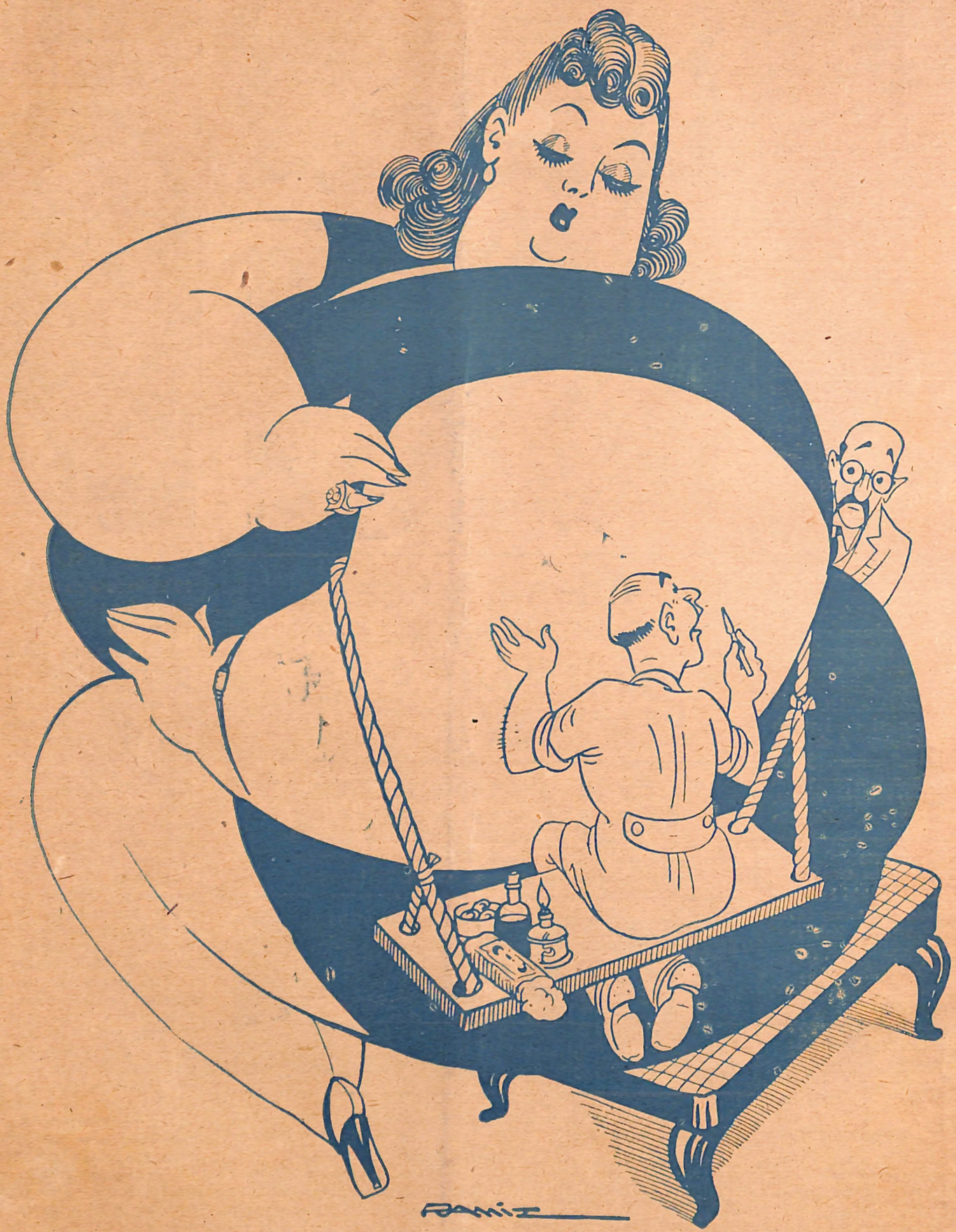

TOMBUL TEYZE ÇİÇEK AŞISI OLUYOR:

Tombul Teyzenin kocası — Aman doktorcuğum, keşke aşıyı oraya yapmasaydınız. Karıcığımın kolunun zarafetini bozdunuz!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.